

บทที่ 2

ปรัทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของ
ฟาร์มโคนมในอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา" ได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย นอกจากนี้ยังได้จัดทำเครื่องมือ
แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และใช้ข้อมูลเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการอภิปราย
ผลการวิจัย เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ โดยประกอบไปด้วยหัวข้อต่อไปนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain Integration)

2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน (Sustainable Performance)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาสมมติฐาน

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลต่อผลการ
ดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลต่อผลการ
ดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลต่อผลการ
ดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่าง
ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

2.3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่าง
ยั่งยืนด้านสังคม

2.3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบูรณาการภายในมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่าง
ยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่าง
ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

2.3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่าง
ยั่งยืนด้านสังคม

2.3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน
ด้านสิ่งแวดล้อม

2.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain Integration)

2.1.1 ความหมายของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน

จากการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่าความหมายของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานไว้ดังต่อไปนี้ Fei Jiang และคณะ (2023) ได้ให้นิยาม การบูรณาการห่วงโซ่อุปทานหมายถึงกระบวนการทางธุรกิจที่รวมระบบและกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญที่มีผลต่อศักยภาพของกิจการในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของผู้บริโภคและสถานะตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน Cleunice Zanellal และคณะ (2023) พบว่าความหมายการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร โดยเป็นการเชื่อมโยงในห่วงโซ่อุปทานที่มีการประสานงานที่มีระเบียบและมีประสิทธิภาพด้านกลยุทธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ นอกจากนี้ Ikanita Novirina Sulistyari และคณะ (2023) พบว่า การบูรณาการห่วงโซ่อุปทานหมายถึงระดับความร่วมมือระหว่างองค์กรเชิงกลยุทธ์กับพันธมิตรในห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกิดการไหลเวียนของผลิตภัณฑ์ บริการ ข้อมูล และการเงิน ซึ่งช่วยให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับความนิยมในการวิจัยนั้นประกอบด้วย การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ การบูรณาการภายในองค์กร และการบูรณาการกับลูกค้า

2.1.2 องค์ประกอบของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน

จากการศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ พบว่าการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานมีองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งใช้ในการวิจัยดังนี้

1. การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ (Supplier Integration) หมายถึงการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างองค์กรกับบริษัทคู่ค้า โดยมีการวางแผนร่วมกัน การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจร่วมกันเพื่อพัฒนากระบวนการและผลลัพธ์ที่ดียิ่งขึ้น (Abdulkareem Awwad และคณะ, 2022) ส่วน Vaibhav Veeragoudar และคณะ (2023) ได้ให้ความหมายคำว่า การบูรณาการกับซัพพลายเออร์หมายถึงแนวทางการดำเนินงานที่มุ่งหวังให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันและสอดคล้องกับกลยุทธ์ของบริษัท โดยเป็นการแลกเปลี่ยนทรัพยากร และสร้างความเชื่อมโยงทางธุรกิจระหว่างบริษัทและผู้ขายวัตถุดิบ ผ่านในการทำงานร่วมกัน

กระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การแบ่งปันความรู้ และการพัฒนาร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ส่วน Abderrahim Chenini และคณะ (2020) นิยามการบูรณาการกับซัพพลายเออร์หมายถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยีระหว่างกัน โดยมีความรับผิดชอบร่วมในการตัดสินใจ วางแผน และประสานงานระหว่างบริษัทในห่วงโซ่อุปทานทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ในการวิจัยนี้ การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ถูกนิยามว่าเป็นกระบวนการที่บริษัทผู้ผลิตและกิจการในห่วงโซ่อุปทานทำงานร่วมกัน โดยมีการวางแผน การดำเนินการ และการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อแบ่งปันข้อมูลและเทคโนโลยี ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านต้นทุน ปรับปรุงกำหนดการ และทำให้การพัฒนาแผนการผลิตเป็นไปได้อย่างราบรื่นยิ่งขึ้น (Vaibhav Veeragoudar และคณะ, 2023; Abdulkareem Awwad และคณะ, 2022; Abderrahim Chenini และคณะ 2020)

2.การบูรณาการภายใน (Internal Integration) หมายถึง การจัดการและตรวจสอบภายในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลดีต่อการทำธุรกิจ โดยช่วยส่งเสริมความร่วมมือภายในกิจการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ, 2023) ส่วน Timothy Amoako และคณะ (2020) ได้พบว่าความหมายคำว่า การบูรณาการภายในหมายถึงพื้นฐานที่บริษัทสามารถเข้าใจและนำข้อมูลจากพันธมิตรภายนอกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานที่ต้องการ นอกเหนือจากนั้นยังเป็นการแบ่งปันข้อมูลร่วมกันและต้องมีการประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในงานของ Adhitya Trubus Hanggara และคณะ (2020) นิยามการบูรณาการภายในหมายถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการทำงานร่วมกัน ซึ่งช่วยเพิ่มความแม่นยำในการวางแผนการผลิตและการจัดการสินค้าคงคลังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิจัยนี้ การบูรณาการภายในถูกนิยามว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างบุคลากรในองค์กร เพื่อให้สามารถเข้าใจและตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตรวจสอบการดำเนินงานภายในบริษัท ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล วัตถุดิบ และบริการที่ส่งต่อไปยังลูกค้า โดยมุ่งเน้นไปที่กลยุทธ์ในการลดต้นทุนเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน (Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ, 2023; Timothy Amoako และคณะ, 2020; Adhitya Trubus Hanggara, และคณะ 2020)

3.การบูรณาการกับลูกค้า (Customer Integration) หมายถึง การทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับลูกค้า เพื่อให้สามารถเข้าใจและตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและสนับสนุนกลยุทธ์ในการลด

ต้นทุนได้ดียิ่งขึ้น (Abdulkareem Awwad และคณะ, 2022) ส่วน Haris Aslam และคณะ (2023) ได้พบว่าความหมายคำว่า การบูรณาการกับลูกค้า หมายถึง การทำงานร่วมกับลูกค้าเพื่อให้เข้าใจความต้องการของพวกเขาได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งรวมถึงการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบและบริการที่ส่งมอบให้กับลูกค้า นอกจากนี้ยังช่วยให้บริษัทสามารถประเมินระดับความพึงพอใจของลูกค้าเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วน Alexander Otchere Fianko และคณะ (2023) ได้นิยามการบูรณาการกับลูกค้าเป็นกระบวนการที่สร้างความร่วมมือระหว่างลูกค้าและบริษัทในเชิงกลยุทธ์ เพื่อจัดการทรัพยากรในห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงกิจกรรมและความคาดหวังของลูกค้า ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจเข้าใจความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณค่าและเหนือกว่าคู่แข่งในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการวิจัยนี้ การบูรณาการกับลูกค้าได้ถูกนิยามว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับลูกค้า เพื่อให้สามารถเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการนี้รวมถึงการจัดการข้อมูล วัตถุดิบ และบริการที่ส่งมอบให้กับลูกค้า ซึ่งช่วยให้ธุรกิจสามารถรับรู้ถึงความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลให้เข้าใจตลาดได้อย่างลึกซึ้ง และเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สร้างมูลค่าให้กับลูกค้าเหนือกว่าคู่แข่งในตลาด (Abdulkareem Awwad และคณะ, 2022; Haris Aslam และคณะ, 2023; Alexander Otchere Fianko และคณะ, 2023) โดยปัจจัยนี้กำหนดเป็นตัวแปรอิสระในกรอบแนวคิดการวิจัย

2.2 แนวคิด และทฤษฎีผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน (Sustainable Performance)

2.2.1 ความหมายของผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

จากการศึกษาวรรณกรรม ได้พบว่าผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนมีความหมายดังนี้ Kerui Yu และคณะ (2022) ได้นิยามว่า เป้าหมายในการปฏิบัติงาน คือการเพิ่มผลกำไรเพื่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของบริษัท โดยมุ่งเน้นที่ผลประโยชน์ของการกิจการ รวมถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีผลกระทบที่มีความสำคัญต่อผลลัพธ์การดำเนินงานทางการเงินของบริษัท รวมถึงการบริหารความเสี่ยงและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย ส่วน Sehrish Huma และคณะ (2022) ได้พบว่าผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนหมายถึงการดำเนินงานที่ครอบคลุม 3 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งสามด้านนี้รวมกันเป็นผลกำไรที่สามารถสนับสนุนให้บริษัทประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมุ่งเน้นไปที่แนวทางการปฏิบัติที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความสำคัญต่อภาพลักษณ์ของบริษัทและผลิตภัณฑ์ในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ต่างๆ เช่น ชัพพลายเออร์ คนงาน ผู้บริโภค และสาธารณะ ส่วน Hua Cheng และคณะ (2023) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการดำเนินงานที่ส่งผลให้เกิดความยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันหลัก รวมถึงเสริมสภาพคล่องทางการเงิน ปรับปรุงกระบวนการผลิตและประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร นอกจากนี้ยังส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ และมีความสำคัญต่อการทำงานขององค์กรในการเพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาอีกด้วย

การศึกษาวิจัยนี้ได้นิยามของผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนว่าเป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินกิจการ โดยมุ่งเน้นที่ผลประโยชน์และผลกำไร เพื่อสร้างความยั่งยืนในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม ยังต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน เพื่อเสริมสร้างความสามารถและความได้เปรียบในการแข่งขันในระยะยาว (Kerui Yu และคณะ, 2022; Sehrish Huma และคณะ, 2022; Hua Cheng และคณะ, 2023) ซึ่งผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนจะประกอบไปด้วย

1. ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนทางเศรษฐกิจ (Economic Sustainable Performance) หมายถึง การบริหารจัดการกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้บริษัทสามารถรักษาความสามารถในการทำกำไรอย่างต่อเนื่อง และทำให้ราคาหุ้นของบริษัทมีเสถียรภาพ โดยเฉพาะบริษัทที่มีการจ่ายเงินปันผลอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมักใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจและการเงินขององค์กรนั้น ๆ (Alan Bandeira Pinheiro และคณะ, 2023) ส่วน Huma Sarwar และคณะ (2022) ได้ให้ความหมายของ ผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ หมายถึง การประเมินความสามารถในการสร้างกำไรและความได้เปรียบในการแข่งขันในอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักในการรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมด้วย ส่วน Sungchang Lee และคณะ (2024) นิยามผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของบริษัทในการสร้างผลกำไร เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรในสภาวะแวดล้อมที่มีการแข่งขันที่เข้มข้น ซึ่งรวมถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติ อัตราเงินเฟ้อที่สูง และการระบาดของโรคใหม่

ในการวิจัยนี้ได้พบว่าผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจถูกนิยามว่าเป็นความสามารถของบริษัทในการสร้างผลประโยชน์ที่มั่นคงและยั่งยืน ซึ่งใช้ในการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูง เช่น การขยายยอดขาย การเพิ่มสัดส่วนของตลาด และสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภค (Alan Bandeira Pinheiro และคณะ, 2023; Huma Sarwar และคณะ, 2022; Sungchang Lee และคณะ, 2024)

2. ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนทางสังคม (Social Sustainable Performance)

หมายถึง เป้าหมายในการดำเนินธุรกิจของบริษัท ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อปัญหาการขาดแคลนแรงงาน การทำงานหนัก ประสิทธิภาพของแรงงาน และความคาดหวังในอาชีพ นอกจากนี้ยังมีผลต่อชั่วโมงการทำงาน ต้นทุนแรงงาน และการจัดระเบียบงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในหน้าที่การงาน ช่วยลดความผิดพลาดในการทำงาน ซึ่งจะส่งผลให้ผลประกอบการดีขึ้น (Tahmineh Toliatkashani และคณะ, 2019) ส่วน Sehrish Huma และคณะ (2023) มีการให้ความหมายคำว่า ผลการดำเนินงานทางสังคมหมายถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อสังคม โดยการส่งเสริมประสิทธิภาพที่ยั่งยืนในองค์กรมีความสำคัญต่อการบรรลุความสำเร็จในด้านการดำเนินงานที่ยั่งยืน รวมถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานที่กำหนด การจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสม และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบริษัท ซึ่งสามารถนำไปสู่การปรับปรุงห่วงโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน Huma Sarwar และคณะ (2022) ได้มีการสรุปนิยามว่า ความมุ่งมั่นขององค์กรในการพัฒนาสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมถึงแรงงานในครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น ถือเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณทางธุรกิจ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญในการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจนั้น ๆ

ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้มีการกำหนดนิยามของผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคมว่า เป็นเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจของบริษัทที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสังคมและปรับปรุงคุณภาพชีวิต รวมถึงการพัฒนาประสิทธิภาพแรงงาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อชั่วโมงการทำงาน ต้นทุนแรงงาน และการจัดระเบียบงาน เพื่อให้เข้าใจในกระบวนการทำงานมากขึ้น ส่งผลให้ลดความผิดพลาดในการทำงาน และมีบทบาทสำคัญในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในด้านการดำเนินงานอย่างยั่งยืน (Tahmineh Toliatkashani และคณะ, 2019; Sehrish Huma และคณะ, 2023; Huma Sarwar และคณะ, 2022)

3. ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Environment Sustainable Performance)

หมายถึง การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด รวมถึงการพัฒนาและปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้น้ำและพลังงาน การบำบัดน้ำเสีย และการลดปริมาณขยะ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดูแลสิ่งแวดล้อมและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด (Benny Rachman และคณะ, 2022) ส่วน Hasan Cicek และคณะ (2023) กล่าวว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมหมายถึงผลลัพธ์จากการปรับปรุงกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการใช้แหล่งทรัพยากรที่เหมาะสม การลดการใช้พลังงาน การปล่อยก๊าซคาร์บอน การปล่อยอากาศเสีย และน้ำเสีย รวมถึงการส่งเสริมการรีไซเคิล การฝังกลบ และการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด การพัฒนา

พลังงานน้ำและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ส่วน Hua Cheng และคณะ (2023) ได้ให้ความหมายว่า การปรับปรุงกระบวนการและการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินงานมีเป้าหมายเพื่อลดมลพิษและอนุรักษ์พลังงานรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลดีต่อสถานะทางการเงินของบริษัท และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการทำงานขององค์กร นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งระหว่างกิจการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเป็นการสร้างทรัพยากรที่สำคัญสำหรับองค์กร พร้อมทั้งพัฒนากระบวนการในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการศึกษาวิจัยนี้ ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมได้มีการนิยามความหมายว่าเป็นการตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินกิจการต่อสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม การใช้น้ำและพลังงาน การบำบัดน้ำเสีย และการลดปริมาณขยะ เพื่อให้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ การพัฒนาพลังงานน้ำและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนยังถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความต้องการพื้นฐานของมนุษย์อีกด้วย (Benny Rachman และคณะ, 2022; Hasan Cicek และคณะ, 2023; Hua Cheng และคณะ, 2023) โดยปัจจัยนี้นำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดเป็นตัวแปรตามในกรอบแนวคิดการวิจัย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานซึ่งมีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน พบว่ามีผลกระทบทั้งในเชิงบวก เชิงลบ และไม่มีผล ดังนี้

2.3.1.1 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

วิจัยนี้ได้ทำการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้ Pengwen Hou และคณะ (2023) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเลือกซัพพลายเออร์ที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายของบริษัท โดยพบว่าซัพพลายเออร์ที่มีการบูรณาการเข้าหากันส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ และส่งผลบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในการแข่งขัน ในขณะที่ Bilal Akbar และคณะ (2023) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากซัพพลายเออร์ทำหน้าที่เป็นพันธมิตรทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ ช่วยให้มีการแบ่งปันเทคโนโลยีการผลิต ประสิทธิภาพ และทรัพยากร

ระหว่างกัน ส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในการแข่งขัน นอกจากนี้ Mingu Kang และคณะ (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและผลกระทบต่อความยั่งยืน โดยพบว่า การบูรณาการห่วงโซ่อุปทานมีผลบวกต่อความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม Sehrish Huma และคณะ (2023) ได้ทำการตรวจสอบผลกระทบของการบูรณาการคุณภาพห่วงโซ่อุปทานและแนวทางปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อประเด็นสำคัญสามประการ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการขับเคลื่อนประสิทธิภาพด้านความยั่งยืน แต่กลับส่งผลเชิงลบต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ Qiansong Zhang และคณะ (2020) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลงทุกวัน จึงมีความจำเป็นต้องเลือกซัพพลายเออร์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและทำงานร่วมกันในการปรับปรุงประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม แต่ไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สุดท้าย Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจ SMEs ว่ามีอิทธิพลต่อเสถียรภาพความสัมพันธ์ของห่วงโซ่อุปทานอย่างไร และส่งผลต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานภายใต้ความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อม โดยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและความมั่นคงของความสัมพันธ์การบูรณาการภายใน การบูรณาการซัพพลายเออร์ และการบูรณาการลูกค้าไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

2.3.1.2 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

การวิจัยนี้ได้มีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างสมมติฐานการวิจัย โดย Sehrish Huma และคณะ (2023) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการลดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และมนุษย์ โดยเสนอกรอบการทำงานเชิงบูรณาการที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ซัพพลายเออร์ไปจนถึงลูกค้า ซึ่งส่งผลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในด้านสังคม อย่างไรก็ตาม Mingu Kang และคณะ (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและผลกระทบต่อความยั่งยืน โดยตรวจสอบบทบาทของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานในการปรับปรุงแนวทางการจัดการความยั่งยืนและประสิทธิภาพ พบว่าการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานมีผลบวกต่อความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจและ

สิ่งแวดล้อม แต่ส่งผลเชิงลบต่อความยั่งยืนด้านสังคม นอกจากนี้ Pengwen Hou และคณะ (2023) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการระหว่างซัพพลายเออร์ในห่วงโซ่อุปทานเพื่อทำความเข้าใจถึงผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเลือกซัพพลายเออร์ที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มต้นจะไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม ส่วน Bilal Akbar และคณะ (2023) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบผลกระทบของการบูรณาการซัพพลายเออร์ต่อความยืดหยุ่นด้านอุปทานและพิจารณาบทบาทที่มีผลต่อความยั่งยืนของซัพพลายเออร์ โดยพบว่าความยืดหยุ่นของซัพพลายเออร์ที่มุ่งสู่ความยั่งยืนทำให้บริษัทมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในสถานการณ์ที่เกิดการหยุดชะงัก ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

2.3.1.3 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

ในการวิจัยนี้ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบูรณาการสีเขียวของลูกค้าและซัพพลายเออร์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์สีเขียวที่ยั่งยืน และความได้เปรียบทางการแข่งขันในแง่ของกลยุทธ์เป็นผู้นำด้านต้นทุนและกลยุทธ์สร้างความแตกต่าง ช่วยในกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์สามารถเข้าถึงแนวคิดได้ดีขึ้น ส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ส่วน Mingu Kang และคณะ (2018) ศึกษาการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและผลกระทบต่อความยั่งยืนเพื่อตรวจสอบบทบาทของการบูรณาการของห่วงโซ่อุปทานในการปรับปรุงแนวทางการจัดการความยั่งยืนและประสิทธิภาพของความยั่งยืน พบว่าการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานมีผลบวกกับความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ส่วน F. Espino-Rodriguez Tomas และคณะ (2022) ศึกษาวัฒนธรรมของซัพพลายเออร์ในการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและประสิทธิภาพที่ยั่งยืนในอุตสาหกรรมโรงแรมได้ใช้แบบจำลองสมการโครงสร้างที่ได้รับการพัฒนาเพื่อทดสอบสมมติฐานที่เสนอสำหรับการเชื่อมโยงระหว่างตัวแปร ความไว้วางใจ เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของซัพพลายเออร์ นวัตกรรมซัพพลายเออร์มีผลกระทบโดยตรงต่อการบริการของห่วงโซ่อุปทานและประสิทธิภาพที่ยั่งยืนส่งผลเชิงลบกับการบูรณาการซัพพลายเออร์ที่มีผลต่อของผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และสุดท้ายสุตานดา กลิ่นขจร (2018) ศึกษาผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยนวัตกรรมสีเขียวปัจจัยความการแข่งขันและปัจจัยผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของธุรกิจอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมและปัจจัยนวัตกรรมสีเขียวไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

จากการทบทวนวรรณกรรมจากนักวิชาการต่างๆ สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ที่มีผลเชิงบวก ผลเชิงลบ และไม่มีผลต่อปัจจัยผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์ที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

นักวิชาการ	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
สุตานดา กลิ่นขจร (2018)			0
Mingu Kang และคณะ (2018)	+	-	+
Qiansong Zhang และคณะ (2020)	0		
Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020)	0		
Abdulkareem Awwad และคณะ (2022)			+
F. Espino-Rodriguez Tomas และคณะ (2022)			-
Pengwen Hou และคณะ (2023)	+	0	
Sehrish Huma และคณะ (2023)	-	+	
Bilal Akbar และคณะ (2023)	+	0	

หมายเหตุ เครื่องหมาย + แสดงถึง มีอิทธิพลทางบวก เครื่องหมาย - แสดงถึง มีอิทธิพลทางลบ และ 0 แสดงถึง ไม่มีอิทธิพล

2.3.1.4 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้าน

เศรษฐกิจ

การวิจัยนี้ได้มีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดสมมติฐานการวิจัย โดย Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2023) ได้ทำการประเมินผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่สนับสนุนการบูรณาการภายใน ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจในห่วงโซ่อุปทาน โดยพบว่าการบูรณาการภายในช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานและส่งผลดีต่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืน ในขณะที่ Timothy Amoako และคณะ (2020) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของการใกล้เคียงในการบูรณาการภายใน โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างการบูรณาการภายในกับประสิทธิภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ซึ่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ

สื่อสารช่วยในการกรองความสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอก ส่งผลให้การบูรณาการภายในและประสิทธิภาพของของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) มีการแบ่งปันข้อมูลและความสามารถในการทำงานร่วมกัน ส่งผลดีต่อประสิทธิภาพในการทำงานและผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม Stephanie Graham และคณะ (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานและการบูรณาการห่วงโซ่อุปทาน โดยพิจารณาบทบาทของความสามารถในการบูรณาการภายในและการเรียนรู้ที่พัฒนาผ่านความพยายามด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งช่วยในการประเมินกลยุทธ์ด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาความสามารถด้านสิ่งแวดล้อมภายใน นอกจากนี้ยังได้สร้างข้อมูลเชิงลึกด้านการบริหารจัดการที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของแนวทางปฏิบัติในการบูรณาการภายในที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม แม้ว่าจะช่วยปรับปรุงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม แต่กลับส่งผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในส่วนของ Adhitya Trubus Hanggara และคณะ (2020) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ การบูรณาการภายใน และการบูรณาการกับลูกค้าต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทาน โดยพิจารณาความไม่แน่นอนของความต้องการ พบว่าการบูรณาการภายในไม่สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานได้ และไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สุดท้าย Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020) ได้ทำการตรวจสอบว่าการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจ SME มีอิทธิพลต่อเสถียรภาพความสัมพันธ์ของห่วงโซ่อุปทานอย่างไร และส่งผลต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานภายใต้ความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อม โดยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและความมั่นคงของความสัมพันธ์การบูรณาการภายใน การบูรณาการซัพพลายเออร์ และการบูรณาการลูกค้าไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 4 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

2.3.1.5 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

การศึกษาครั้งนี้ถือในวิจัยนี้ได้มีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดสมมติฐานการวิจัย โดย Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2023) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการภายในที่มีผลต่อผลการดำเนินงานทางธุรกิจ โดยพบว่ากระบวนการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนความรู้สามารถช่วยให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้อย่างรวดเร็ว สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับลูกค้า และช่วยลดต้นทุน การศึกษานี้ได้เน้นถึงอิทธิพลของปัจจัยสำคัญภายในสามประการ ได้แก่ ขนาดของทีม การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง และวัฒนธรรมองค์กรแบบลำดับชั้น

ซึ่งมีผลดีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคมในขณะเดียวกัน Mingu Kang และคณะ (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและผลกระทบต่อความยั่งยืน โดยตรวจสอบบทบาทของการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ การบูรณาการภายใน และการบูรณาการกับลูกค้าในการปรับปรุงแนวทางการจัดการความยั่งยืนและประสิทธิภาพ พบว่าการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานมีผลบวกต่อความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม แต่ส่งผลเชิงลบต่อความยั่งยืนด้านสังคม นอกจากนี้ Adhitya Trubus Hanggara และคณะ (2020) ได้ศึกษาเพื่อพิจารณาผลกระทบของการบูรณาการกับซัพพลายเออร์ การบูรณาการภายใน และการบูรณาการกับลูกค้าต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานในสภาวะความไม่แน่นอนของความต้องการ โดยพบว่าการบูรณาการภายในไม่สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานได้ และไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม สุดท้าย Longzheng Du และคณะ (2018) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบผลกระทบโดยตรงและการตอบสนองของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และพบว่าการบูรณาการภายในไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคมเช่นกัน

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 5 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

2.3.1.6 การบูรณาการภายในมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

ในการวิจัยนี้ได้มีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างสมมติฐานการวิจัย โดย Asif Arshad Ali และคณะ (2023) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลของการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานทั้งในด้านภายในและภายนอกต่อความสามารถด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (รวมถึงความรู้ทางการตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์) และประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทผู้ผลิต ผลการศึกษพบว่า การบูรณาการทั้งภายในและภายนอกมีอิทธิพลต่อการเพิ่มขีดความสามารถด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัท รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมยังส่งผลเชิงบวกต่อความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ในขณะเดียวกัน Mingu Kang และคณะ (2018) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและผลกระทบต่อความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นที่บทบาทของการบูรณาการภายในในการปรับปรุงแนวทางการจัดการความยั่งยืนและประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในสภาพแวดล้อมธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของความยั่งยืนต่อผลกำไรของบริษัทที่สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในด้านเศรษฐกิจ

แต่กลับส่งผลเชิงลบต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ Magdy A. Khalaf และคณะ (2017) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงไตรภาคระหว่างการบูรณาการภายใน ความยืดหยุ่นภายใน และความยืดหยุ่นภายนอก โดยการวิเคราะห์พบว่าความยืดหยุ่นภายในทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในความสัมพันธ์ระหว่างการบูรณาการภายในกับความยืดหยุ่นภายนอก ขอบเขตหน้าที่ภายในองค์กรช่วยปรับปรุงความสามารถของแรงงานและเครื่องจักรในการดำเนินการต่างๆ และเพิ่มประสิทธิภาพในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าอย่างรวดเร็วในเชิงเศรษฐกิจ แต่ไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 6 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

จากการทบทวนวรรณกรรมจากนักวิชาการต่างๆ สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยการบูรณาการกับภายในที่มีผลเชิงบวก ผลเชิงลบ และไม่มีผลต่อปัจจัยผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 การบูรณาการกับภายในที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

นักวิชาการ	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
Magdy A. Khalaf และคณะ (2017)			0
Mingu Kang และคณะ (2018)		-	-
Stephanie Graham และคณะ (2018)	-		
Longzheng du และคณะ (2018)		0	
Timothy Amoako และคณะ (2020)	+		
Adhitya Trubus Hanggara และคณะ (2020)	0	0	
Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020)	0		
Asif Arshad Ali และคณะ (2023)			+
Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2023)	+	+	

หมายเหตุ เครื่องหมาย + แสดงถึง มีอิทธิพลทางบวก เครื่องหมาย - แสดงถึง มีอิทธิพลทางลบ และ 0 แสดงถึง ไม่มีอิทธิพล

2.3.1.7 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

ในการวิจัยนี้ได้มีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของตลาดและโอกาสในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

โดยมีการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลกับลูกค้า เพื่อใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการพัฒนากลยุทธ์ที่ช่วยเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันและส่งผลให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ ในขณะที่ Haris Aslam และคณะ (2023) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและการมีส่วนร่วมของลูกค้า ซึ่งช่วยในการดึงดูดลูกค้าใหม่และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานของบริษัท ส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจเช่นกัน นอกจากนี้ Summer K. Mohamed และคณะ (2023) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความยั่งยืนและความยืดหยุ่นในห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน ซึ่งสามารถนำไปสู่ความพึงพอใจและความภักดีของลูกค้า แสดงถึงความมุ่งมั่นต่อความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง ส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม Rahimi Abidin และคณะ (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการซัพพลายเออร์และการบูรณาการกับลูกค้า เพื่อให้มีหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับอิทธิพลของการบูรณาการเหล่านี้ต่อประสิทธิภาพความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้กระตุ้นความสนใจในการปฏิบัติงานด้านความยั่งยืนที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการลงทุน ความเสี่ยง และทรัพย์สินในอนาคต แต่กลับส่งผลเชิงลบต่อความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สุดท้าย Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานในธุรกิจ SMEs ว่ามีอิทธิพลต่อเสถียรภาพของความสัมพันธ์ในห่วงโซ่อุปทานอย่างไร และส่งผลต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานภายใต้ความไม่แน่นอนด้านสิ่งแวดล้อม โดยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานและความมั่นคงของความสัมพันธ์การบูรณาการภายใน รวมถึงการบูรณาการซัพพลายเออร์และลูกค้า ไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 7 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

2.3.1.8 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

ในการวิจัยนี้ได้มีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างสมมติฐานการวิจัย โดย Haris Aslam และคณะ (2023) มีแนวทางการตลาด กลยุทธ์ห่วงโซ่อุปทาน และการจัดการระหว่างหน้าที่ทางการตลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาด ซึ่งส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในลูกค้า นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการเพิ่มเติมที่สำคัญ การจัดระเบียบของงานเพื่อให้เข้าใจในกระบวนการทำงาน ลดข้อผิดพลาด และส่งผลให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นอย่าง

ยั่งยืนในด้านสังคม ส่วน Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของตลาดและโอกาสในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า โดยมีการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลกับลูกค้าเพื่อนำมาพัฒนากลยุทธ์ที่เพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันและสร้างความแตกต่าง ซึ่งช่วยให้กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในขณะเดียวกัน Rahimi Abidin และคณะ (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการซัพพลายเออร์และลูกค้า เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับอิทธิพลของการบูรณาการต่อประสิทธิภาพความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบต่อมูลค่าการลงทุนและความเสี่ยงของบริษัท นอกจากนี้ Summer K. Mohamed และคณะ (2023) ได้ทำการตรวจสอบผลกระทบของการนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้ในห่วงโซ่อุปทานต่อความยืดหยุ่นด้านสิ่งแวดล้อมในตลาดอีอีปต์ โดยพบว่าประสิทธิภาพด้านสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นทำให้ลูกค้ารู้สึกพึงพอใจมากขึ้นและภักดีต่อบริษัท สุดท้าย Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานในธุรกิจ SMEs ว่ามีอิทธิพลต่อเสถียรภาพความสัมพันธ์ในห่วงโซ่อุปทานอย่างไร โดยพบว่าการบูรณาการภายใน การบูรณาการซัพพลายเออร์ และการบูรณาการลูกค้าเป็นปัจจัยสำคัญ แต่ไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 8 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

2.3.1.9 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

ในการวิจัยนี้ได้มีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้ Abdulkareem Awwad และคณะ (2022) ได้ทำการศึกษาผลกระทบโดยตรงของการบูรณาการลูกค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและความยืดหยุ่นของผลิตภัณฑ์ใหม่ต่อการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งประเมินบทบาทของนวัตกรรมดังกล่าวในความยั่งยืนและความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของบริษัท โดยพบว่าการบูรณาการกับลูกค้ามีผลดีต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในขณะที่ Summer K. Mohamed และคณะ (2023) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการนำเทคโนโลยี Blockchain มาใช้ในห่วงโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นด้านสิ่งแวดล้อมในทั้งภาคการผลิตและการให้บริการในตลาดอีอีปต์ โดยพบว่าประสิทธิภาพด้านสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นทำให้ลูกค้ารู้สึกพึงพอใจมากขึ้นและความภักดีต่อบริษัทมากขึ้น การนำแนวทางปฏิบัติและเทคโนโลยีที่ยั่งยืนมา

ใช้ช่วยสร้างความไว้วางใจจากลูกค้าและเสริมสร้างชื่อเสียงให้กับบริษัท อย่างไรก็ตาม Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2022) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของความมุ่งมั่นในความสัมพันธ์ของบริษัทและการบูรณาการกับลูกค้าที่มีต่อประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทาน โดยแสดงให้เห็นถึงวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพและความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงและยั่งยืน ในห่วงโซ่อุปทานซึ่งมีผลเชิงลบต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ Haris Aslam และคณะ (2023) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการลูกค้าว่าเป็นเส้นทางสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพ โดยเน้นว่าบริษัทควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการกับลูกค้า การจัดการห่วงโซ่อุปทานและการตลาดมีบทบาทสำคัญในการสร้างและปรับเปลี่ยนขีดความสามารถของบริษัท ซึ่งจำเป็นต้องมีนโยบายที่สอดคล้องกับกลยุทธ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและรายได้เปรียบทางการแข่งขันในตลาดที่ไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม การบูรณาการกับลูกค้าไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการวิจัยนี้ จึงตั้งสมมติฐานตามผลการวิจัยส่วนใหญ่ ดังนี้

สมมติฐานที่ 9 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

จากการทบทวนวรรณกรรมจากนักวิชาการต่างๆ สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยการบูรณาการกับภายในที่มีผลเชิงบวก ผลเชิงลบ และไม่มีผลต่อปัจจัยผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 การบูรณาการกับลูกค้าที่มีผลต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน

นักวิชาการ	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
Rahimi Abidin และคณะ (2016)	-	-	
Tsu-Ming Yeh และคณะ (2020)	0	0	
Abdulkareem Awwad และคณะ (2022)	+	+	+
Emilio RUZO-SANMARTÍN และคณะ (2022)			-
Summer K. Mohamed และคณะ (2023)	+	0	+
Haris Aslam และคณะ (2023)	+	+	0

หมายเหตุ เครื่องหมาย + แสดงถึง มีอิทธิพลทางบวก เครื่องหมาย - แสดงถึง มีอิทธิพลทางลบ และ 0 แสดงถึง ไม่มีอิทธิพล

2.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาวรรณกรรมและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีปัจจัยในการบูรณาการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน ซึ่งได้กำหนดสมมติฐานและกรอบแนวคิดการวิจัย (ภาพที่ 2.1) ไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

สมมติฐานที่ 2 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

สมมติฐานที่ 3 การบูรณาการกับซัพพลายเออร์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานที่ 4 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

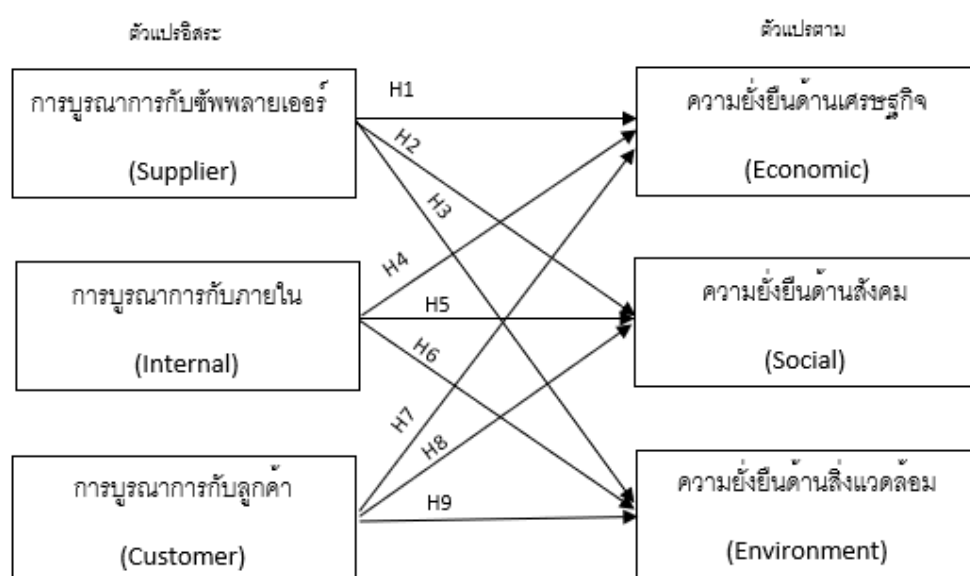
สมมติฐานที่ 5 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

สมมติฐานที่ 6 การบูรณาการกับภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานที่ 7 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

สมมติฐานที่ 8 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสังคม

สมมติฐานที่ 9 การบูรณาการกับลูกค้ามีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย